

TUTKIMUSESITYS

Vapaan sivistystyön tutkijatapaaminen, 29.08.2014, Varkaus

Kotoutujan kuvat. Voimauttavaa toimintamuotoa etsimässä

Pro gradu –tutkielma

Katinka Käyhkö

KM, KNTO

Joensuu

Tutkimusesitys pohjautuu Pro gradu –tutkielmaani, jossa selvitän Voimauttava valokuva -työpajan soveltuvuutta Suomen Punaisen Ristin monikulttuurisen kohtaamispaikka Vatakan toimintamuodoksi. Tarkastelen tutkielmassani myös kyseisen valokuvallisen menetelmän toimivuutta kansalaisjärjestön maahanmuuttajatyössä, ohjaajan omaa oppimista ja monikulttuurisen aikuisryhmän vertaisoppimista. Tässä tutkimusesityksessä painottuvat valokuva-aineiston analyysi, sekä vapaata sivistystyötä koskevat huomiot.

Tutkielman konteksti ja teoriapohja

Voimauttava valokuva on valokuvaaja ja sosiaalikasvattaja Miina Savolaisen 1990-luvun lopulla kehittämä terapeutisesti suuntautunut sosiaalipedagoginen menetelmä, jonka lippulaiva, ”Maailman ihanin tyttö” on näyttelynä ja kirjana tuttu niin meillä kuin maailmallakin. Jo 8 vuotta toiminut monikulttuurinen toimintakeskus ja kohtaamispaikka Vataka tarjoaa vapaaehtoisvoimin tuotettuja kieli- ja harrastuskursseja sekä etnisiä iltoja maahanmuuttajille ja suomalaiselle kantaväestölle Joensuussa. Valtaosa Vatakan kävijöistä ja vapaaehtoisista on maahanmuuttajia. Tutkimuksen kohteena ollut työpaja koostui kolmesta lauantai-iltapäivästä, joiden teemat olivat menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus. Työpajan lopuksi halukkaat valitsivat kuviaan esille valokuvanäyttelyyn. Työpajaan osallistui aktiivisesti 9 iän, kansallisuuden ym. taustamuuttujien puolesta hyvin heterogeenistä aikuista.

Voimauttava valokuva -menetelmän ja tutkielmani keskeisin teoria on voimautuminen eli empowerment (mm. Siitonen, 1999; Ruohotie, 2001; Järvinen, 2007; Hardy & Leiba-O’Sullivan, 1998; Argyris, 1998; Rappaport, 2011; Mørck, 2011; Aber et al. 2011). Käytän tutkielmassani Miina Savolaisen oikomaa suomennosta voimautuminen, joka sisältää Savolaisen tulkinnan verbin voimautua suuremmasta ”sisälähtöisyydestä” verrattuna ”ulkoisempaan” verbiin voimaannuttaa (Savolainen 2009, 212 ja 2012). Lisäksi tutkielmassa on hyödynnetty kriittisen pedagogiikan (bell hooks, 1984; Freire, 1973; Lewis, 2010 ja McLaren, 1980, 2005), pragmatismia (Dewey, 1997, 1999 ja 2005; Piercen merkkiteoria Haaparannan, 2008 ja Määttäsen, 2008 teksteissä) ja vertaisoppimisen (mm. Barnes & Todd, 1977; Kumpulainen, 2002; Leppilampi, 2002; Pazoza et

al. 2010) näkökulmia. Omat taustaselvityksensä ovat saaneet myös tutkielmani keskeiset termit: monikulttuurisuus, identiteetti, kotoutuja ja kotoutuminen sekä kuva.

Miksi päädyin tekemään tutkimusta kuvien avulla? Vastaukseksi siteeraan kappaleen tutkielmani johdannosta (s. 2-3): ”Taiteen ja tieteen vuoropuhelu kiinnostaa minua. Lähdeoteokset toteavat nykyculttuurimme kuvallistuneen voimakkaasti. Puhutaan mm. ”kuvallisen totuuden ajasta”, ”(oma)kuvien aikakaudesta”, ”visuaalisesti välittyvästä maailmasta”, ”kuvien lumon räjähdysmäisestä kasvusta”, ”massakuvaamisesta” ja visuaalisten menetelmien käytön lisääntymisestä myös tieteessä; kuvia on nyt enemmän kuin koskaan aiemmin (Räsänen 2006, 69, Loewenthal 2010, 8, Gourlay 2010, 80, Kotkavirta 2009, 42, Ulkuniemi 2005, 234, Horstkotte & Pedri 2008, 2, Niiniluoto 2009, 226, Webster 2002, 124 ym.). Kuvallisen median merkitys on lisääntynyt myös aikuiskasvatuksessa (vrt. Castro 2007). Nuñezin (2010, 128) mukaan valokuvat ovat aikamme suuri(n) kommunikaatioväline, joten olisi outoa jättää ne välineenä käyttämättä. Valokuva on muuttunut kertakäyttöisemmäksi, mutta samalla sitä käytetään yhä enemmän apuna identiteettikysymysten pohtimisessa ja identiteetin rakentamisessa (Ulkuniemi 2005, 245, 254). Valokuvaterapian suosio ja erilaiset variaatiot lisääntyvät vuosi vuodelta. Kuva on samanaikaisesti todiste, propagandaväline ja muuntelun kohde. Kuten julkisuuden henkilöiden mediakuvaa, myös omaa itseä voi rakentaa ulkoasun, kuvien ja eri roolien kautta (Webster 2002, 20, 247).”

Tutkimustehtävä ja tutkimusmenetelmät

Tutkielmani lähtökohtana oli monikulttuurisen kohtaamispaikka Vatakan halu dokumentoida toimintaansa sekä testata uudenlaisen työpajan soveltuvuutta sen osaksi. Tarkastelen tutkielmassani kolmea päälinjaa, joista ensimmäinen on kysymys siitä, millaisessa muodossa Voimauttava valokuva –työpaja soveltuisi osaksi Vatakan toimintaa. Toisen tason muodostaa menetelmän sisältö: kuinka lähtökohtaisesti länsimaisen yksilön identiteettikehityksen tueksi syntynyt menetelmä käytännössä toimii monikulttuurisessa aikuisryhmässä (vrt. Savolainen 2011 ja Ojanen 2001, 101)? Kolmannen tason muodostaa ohjaajan eli allekirjoittaneen oma oppiminen ja näkökulma prosessiin.

Nämä päälinjat muotoutuvat tutkielmassani kolmeksi tutkimuskysymykseksi:

1. Millaisin edellytyksin Voimauttava valokuva –työpaja soveltuisi monikulttuurisen toimintakeskus ja kohtaamispaikka Vatakan toimintamuodoksi?
2. Millaisia kuvia pilottiryhmän jäsenet haluavat jakaa myös muille ja millaisia merkityksiä he kuvilleen antavat?
3. Mitä prosessista voi oppia ohjaajan näkökulmasta katsottuna?

Lisäksi näitä tasoja leikkaa varsin vähän tutkittu kysymys vertaisoppimisen ilmenemisestä monikulttuurisessa aikuisryhmässä.

Kyseessä on kvalitatiivinen etnografinen tapaustutkimus, jossa on käytetty metodologista triangulaatiota. Tutkimusmenetelmät ovat osallistuva havainnointi, toimintatutkimuksellinen työpajakokeilu sekä kyseisen työpajan tuloksena syntyneiden valokuvien analyysi.

Osallistuva havainnointi toteutui paitsi itse vetämäni toimintatutkimuksellisen työpajan aikana, myös sitä edeltävinä kuukausina, jolloin tutustuin Vatakan olemassa olevaan toimintaan dokumentoivan valokuvajan roolissa. Kuvasin pyynnöstä erilaisissa Vatakan tapahtumissa ja miltei kaikissa normaaleissa viikkotoiminnan ryhmissä. Kymmenien kuvaustuntien hedelmänä kertyi yli 750 käyttövalokuvaa. Samalla tutustuin ihmisiin, havainnoin ja kirjoitin muistiinpanoja. Toiminnan dokumentoijana ja kuvaajana asetuin ulkopuolisen rooliin suhteessa toiminnassa mukanaoleviin, mutta pyrin myös pelkästään osallistumaan mm. kielitunneilla, ryhmien vetäjäpalaverissa ja yleisesti paikan päällä ”oleilemalla”. Moni hyvä keskustelu syntyi lähimmällä bussipysäkillä tai odotellessani Vatakan ”kahviossa” seuraavaa kuvaustilannetta. Pyrin saamaan kokonaisvaltaisen kuvan Vatakan toiminnasta voidakseni hahmottaa työpajan soveltuvuutta sen osaksi.

Toimintatutkimuksellisuus kumpusi paitsi Vatakan tarpeesta kartoittaa toimintaedellytyksiään myös omasta roolistani työpajan ohjaajana. McNiff & Whiteheadin (2006, 7-10, 29, 92) mukaan toimintatutkimuksen keskeisiä kysymyksiä ovat mm. ”Mitä teen? Mitä täytyy parantaa? Kuinka se tapahtuu?”. Näitä kyselevä ammattilainen tutkii siis omaa toimintaansa ja toimintatutkija on sisällä tilanteessa, jota tutkii. Ihmisten keskinäinen vuorovaikutus sekä suhde ympäristöönsä ovat olennainen osa menetelmää ja tutkijan ”minä” on suhteessa muiden minuuksiin. Sain itsekin oppia sekä käytännön kautta, että käytännöstä, ”siellä jossa-kin” (out there) ja ”tässä näin” (in here). (Mc Niff & Whitehead, emt., ks. myös Kapitan 2010, 97).

Kirjoitetun tutkielman empiirinen painopiste on osanottajien itsensä valitsemien ja työpajan aikana työstytyjen kuvien analyysissä, eli siinä, millaisia kuvia työpajassa haluttiin näyttää myös muille. Jos olisin halunnut pitää työni täysin Voimauttava valokuva –menetelmän periaatteiden puitteissa en olisi Savolaisen (2012) mukaan voinut analysoida osanottajien kuvia lainkaan. Astun omalla ratkaisullani enemmän perinteisen tutkijan rooliin. Vaikka kuvien päähenkilöiden ja kuvaajien äänet ovat vahvasti läsnä, riistan tulkinnoillani heidän oikeuttaan itsemäärittelyyn. Valokuva-aineiston analyysi mahdollistaa kuitenkin osanottajien oman ”kotoutujakuvaston” esittelyn ja kuvien osanottajien ja allekirjoittaneen välillä synnyttämän dialogiprosessin osittaisen avaamisen. Savolainen (2012) itse piti kyseistä dialogia työpajan tärkeimpänä antina.

Aineisto ja tulokset

Tutkimusaineistoni muodostui osallistuvan havainnoinnin ja toimintatutkimuksellisen työpajan aikaisista muistiinpanoista, työpajan osallistujapalautteesta ja valokuvista, Vatakan omista asiakirjoista, sekä eri teitä saadusta välillisestä palautteesta. Työpajassa tuotettiin ja työstyttiin satoja valokuvia. Kuva-analyysini perusaineiston muodostavat ne kuvat, jotka tulivat valituiksi, eli vähintään tulostetuiksi ja/tai muille esitellyiksi. Näitäkin kuvia oli yli sata. Tiukensin rajausta jättämällä pois työpajan keskeyttäneiden kuvat sekä (osallistujien ja heidän läheistensä yksityisyyttä suojatakseni) näytteille tuodut omat albumikuvat yhtä lukuun ottamatta. Näin kuva-analyysini aineisto muodostui lopulta 72 kuvan suuruiseksi. Tarkimmin analysoidut kuvat löytyvät niiden 15 kuvan joukosta, jotka halukkaat (eivät siis kaikki osallistujat) itse valitsivat pieneen valokuvanäyttelyyn Vatakan syntymäpäiville. Syvimmän kuva-analyysin tason keskitin erityisesti näihin, prosessin aikana tulleet moninkertaisesti valituiksi tullesiin kuviin.

Valituksi tullesiä kuvista löytyi kolme pääteemaa: näkemisen ja näyttämisen kuvat, kohtaamisen kuvat sekä kaipuun kuvat. Valtaosa valituista kuvista oli – suomalaisista vastaavista poiketen – lähikuvia. Tärkeää oli huomioida myös ne kuvat, joita ei valittu. Muille ei haluttu esitellä ns. turistikuvia, itselle vieraita rooleja tai liian intiimeiksi koettuja aiheita. Kuvien hylkäämistä aiheutti myös tyytymättömyys niiden kuvaustekni-

seen laatuun. Voimauttava valokuva prosessin tavoite on, ettei yhtään kuvaa tarvitsisi hylätä. Voimme siis päätellä prosessin jääneen keskeneräiseksi.

Yleisesti ottaen tulokset osoittivat, että Voimauttava valokuva –työpajalla on tietyin muutoksin edellytyksiä soveltua Vatakan toimintamuodoksi, joskin se vaatii nyt tehtyä pilottikokeilua enemmän aikaa. Toiminta voi kiinnostaa monia, mutta käytännön toteutus vaatii pieniä ryhmäkokoja. Yksittäisille osallistujille työpaja voi muodostua merkitykselliseksi ja voimauttavaksi kokemukseksi, mutta takeita kaikkien osallistujien voimaantumista ei ole. Toimintamuoto vaatii metodin käyttöön koulutetun, sitoutuneen ja kulttuurikompetentin ohjaajan sekä teknisten kysymysten huomioonottamista. On myös syytä huomauttaa, ettei Vatakan tekstissä toteutettu pilottityöpaja edustanut Voimauttava valokuva –menetelmää puhtaimmillaan. Prosessi muokkautui ajan, käytössä olevien välineiden ja ryhmän tarpeiden mukaisesti.

Käsitteellisellä tasolla nähdyn tuleminen ja vertaisoppiminen osoittautuivat tässä monikulttuurisessa kontekstissa epäselviksi käsitteiksi ja käytännöiksi. Metodologisella tasolla löydettiin Voimauttava valokuva -menetelmää avaava ilmaisu ”kuvan antaminen” perinteisen ”kuvan ottamisen” sijasta. Myös kehittämissuuntautunut kokeilu ”tulevaisuuden kuvien” suhteen oli tuloksiltaan rohkaiseva.

Huomioita suhteessa vapaaseen sivistystyöhön

Tämä Pro gradu syntyi erilaisten tarpeiden yhdistämisestä. SPR:n Vatakka halusi kokeilla uutta toimintamuotoa ja saada toimintaansa dokumentoiduksi vapaaehtoisvoimin. Moni maahanmuuttaja-aikuinen oli kiinnostunut työskentelemään valokuvien parissa. Minä tarvitsin aiheen ja paikan tutkielmalleni ja olin koulutautunut Voimauttava valokuva –menetelmän ryhmäohjaajaksi. Projektimme heijasteli myös vuoden 2009 Järjestöbarometrin linjauksia, joiden mukaan valtakunnallisten järjestöjen toiminnassa on tapahtunut muutos palvelutuotannosta kohti kansalaisjärjestötoiminnan painotuksia. Kansalais- vapaaehtois- ja vertais-toiminnan merkitys on kasvanut ja mm. vertaisryhmät, lyhytaikaiset toimintamuodot ja verkossa tapahtuva toiminta ovat lisääntyneet. Monissa järjestöissä organisoidaan nyt työtapoja ja rakenteita uudelleen, jotta voitaisiin vastata paremmin nykyisiin ja tuleviin haasteisiin. Järjestöt haastavat itseään uudistamaan toimintaansa, sillä kansalaisjärjestötoiminnan elinvoimaisuuden turvaaminen edellyttää toimintaedellytysten vahvistamisen lisäksi järjestöjen toiminnan uusiutumista. Järjestöjen paikallisosastojen henkilökunta vähenee ja vapaaehtoisten rooli korostuu. (Peltosalmi, Vuorinen & Särkelä 2009, 144-146, 46-50, 152-154.)

Myös kansainvälisistä lähteistä löytyi linkityksiä tilanteeseemme. Samlowskin (2011) mukaan aikuiskasvatuksen ”vapaata sektoria” ei toiminnan laajuudesta huolimatta pidetä koulutuspoliittisesti tärkeänä, joten kansalaisjärjestöt tarvitsevat yhteistyötä saadakseen myös tieteellistä tukea tehdylle työlle. Kansalaisjärjestöjen verkosto SOLIDAR peräänkuuluttaa ihmisten oppimisen ja maahanmuuttajien taitojen tunnustamista EU:ssa (Claassens, Otto & Bolzonello 2011, 4-7). Vaikka monikulttuuriset aikuiset tietoineen ja taitoineen liikkuvat, oppivat ja opettavat runsaslukuisina juuri vapaan sivistystyön ja järjestötoiminnan puitteissa ovat Briscoen & Rossin sekä Ilsleyn (1989) vuosikymmeniä sitten esittämät pohdinnat vähemmistöryhmien merkityksestä aikuiskasvatuksessa ja paluusta vapaaehtoisuuteen, ”aikuiskasvatustieteen juurille” toistaiseksi saaneet vain vähän vastakaikua. Ilmeisesti kyse on rahoituksen ja yleisen mielenkiinnon - tai molempien - puutteesta, niin meillä kuin muuallakin.

Lähteet:

- Aber, M. S., Maton, K.I. & Seidman E. (Eds.) 2011. Empowering Settings and Voices for Social Change. New York. Oxford University Press.
- Argyris, C. 1998. Empowerment: The Emperor's New Clothes. Harvard Business Review, Vol 76, No 3, 98-105.
- Barnes, D & Todd, F. 1977. Communication and Learning in Small Groups. London. Routledge & Kegan Paul.
- Briscoe, P. B. & Ross, J. M. 1998. Racial and Ethnic Minorities and Adult Education. Teoksessa Merriam, S. B. & Cunningham, P.M. (Eds.) Handbook of Adult and Continuing Education. San Francisco. Jossey-Bass Publishers, 583-598.
- Castro, C de M. 2007. Adult education in the Americas: Failed plans, fulfilled dreams.
<http://www.claudimouracastro.com.br/upload/Adult%20education%20in%20the%20Americas.pdf> (20.12.2011)
- Claassens, M., Otto, A. & Bolzonello, F. Z. 2011. Investing in New Skills, Competences and Knowledge SOLIDAR's Analysis of the Commission's Agenda for New Skills and Jobs. SOLIDAR.
- Dewey, J. 1997 [1938]. Experience and Education. New York. The Kappa Delta Pi Lecture Series. Touchstone.
- Dewey, J. 1999. Pyrkimys varmuuteen. Helsinki. Gaudeamus. (Käännös teoksesta The Quest for Certainty. A Study of the Relation of Knowledge and Action vuodelta [1929])
- Dewey, J. 2005 [1934]. Art as Experience. New York. Perigee Book, Penquin Group.
- Freire, P. 1973. Education for Critical Consciousness. [1967. Educação como Prática da Liberdade] London. Sheed and Ward.
- Gourlay, L. 2010. Multimodality, visual methodologies and higher education. Teoksessa Savin-Baden, M. & Howell Major, C. New Approaches to Qualitative Research. Wisdom and Uncertainty. New York. Routledge, 80-88.
- Haaparanta, L. 2008. Piercen merkkiteorian filosofinen tausta. Teoksessa Kilpinen, E., Kivinen, O. & Pihlström, S. (toim.) Pragmatismi filosofiassa ja yhteiskuntatieteissä. Helsinki. Gaudeamus. Helsinki University Press, 52-87.
- Hardy, C. & Leiba-O'Sullivan, S. 1998. The Power Behind Empowerment: Implications for Research and Practice. Human Relations. Vol. 51. No. 4, 451-483.
- Horskotte, S. & Pedri, N. 2008. Introduction: Photographic Interventions. Poetics Today, Vol 29, issue 1, 1-29. DOI: 10.1215/03335372-2007-015
- Järvinen, T. 2007. Empowerment. A Challenge of Non-Governmental Organizations in Development Cooperation Partnerships. Acta Universitatis Tamperensis 1244. Tampere. Tampere University Press.
- Kapitan, L. 2010. Introduction to Art Therapy Research. New York. Routledge.
- Kotkavirta, J. 2009. Miksi kuvia on hankala lukea? Teoksessa Haaparanta, L., Klemola, T., Kotkavirta, J. & Pihlström, S. (toim.) Kuva. Acta Philosophica Tamperensia vol 5. Tampere. Tampere University Press, 42-52.
- Kumpulainen, K. 2002. Yhteistoiminnallinen oppiminen vertaisryhmässä: Tutkimuskatsaus. Kasvatus 2/2002, s. 252- 262
- Lewis, T. E. 2010. The Future of the Image in Critical Pedagogy. Studies in Philosophy and Education. Vol 30, No 1 / 2011, 37-51
- Loewenthal, D. 2010. As if one could see oneself. A critical review of Cristina Nuñez's Self Portrait Experience. Teoksessa Nuñez, C. Someone to love. Barcelona. The Private Space Books, 7-10.
- McLaren, P. & Farahmandpur, R. 2005. Teaching against Global Capitalism and the New Imperialism. A Critical Pedagogy. New York. Rowman & Littlefield Publishers, Inc.
- McLaren, P. 1980. Life in Schools. An Introduction to Critical Pedagogy in the Foundations of Education. New York. Longman.

- McNiff, J. & Whitehead, J. 2006. All you need to know about Action Research. Chippenham, Great Britain. Sage.
- Määttänen, P. 2008. Pragmatismien näkökulma taiteen tutkimiseen. Teoksessa Kilpinen, E., Kivinen, O. & Pihlström, S. (toim.) Pragmatismi filosofiassa ja yhteiskuntatieteissä. Helsinki. Gaudeamus. Helsinki University Press, 231-256
- Mørck, L. L. 2011. Studying Empowerment in a Socially and Ethnically Diverse Social Work Community in Copenhagen, Denmark. ETHOS. Journal of the Society for Psychological Anthropology. Vol 39. Issue 1 / 2011, 115-137.
- Niiniluoto, I. 2009. Tieteellinen maailmankuva. Teoksessa Haaparanta, L., Klemola, T., Kotkavirta, J. & Pihlström, S. (toim.) Kuva. Acta Philosophica Tampere vol 5. Tampere. Tampere University Press, 217-230.
- Núñez, C. 2010. Someone to love. Barcelona, The Private Space Books.
- Ojanen, S. 2009. Ohjauksesta oivallukseen. Ohjausteorian käsittelyä. Helsinki. Palmenia.
- Pazosa, P., Micarib, M. & Lightb, G. 2010. Developing an instrument to characterise peer-led groups in collaborative learning environments: assessing problem-solving approach and group interaction. Assessment & Evaluation in Higher Education. Vol. 35, No. 2, 191-208
- Peltosalmi, J., Vuorinen, M. & Särkelä, R. 2009. Järjestöbarometri 2009. Ajankohtaiskuva sosiaali- ja terveysjärjestöistä. Helsinki. Sosiaali- ja terveysturvan keskusliitto ry.
- Rappaport, J. 2011. Searching for OZ: Empowerment, Crossing Boundaries, and Telling Our Story. Teoksessa Aber, M. S., Maton, K.I. & Seidman E. (Eds.) 2011. Empowering Settings and Voices for Social Change. New York. Oxford University Press, 232- 237.
- Ruohotie, P. 2001. Empowerment – muutoksen ja kasvun edellytys. Ammattikasvatuksen aikakauskirja 1/2001, 4-9.
- Räsänen, J. 2006. Voimaantumisen mahdollistaminen ja ratkaisut. Yhteiskunnan, yhteisön ja yksilön valtaistaminen. Järvenpää. Julkiviestintä Oy. Suomen Työvalmennusakatemia.
- Samlowski, M. 2011. Introduction. EFA Goal 3 and the Outlook for Non-formal Education and Informal Learning. Adult Education and Development, Vol. 77, 3-14 http://www.iiz-dvv.de/files/77_b_gb_beiheft_1.pdf (11.1.2012)
- Savolainen, M. 2009. Voimauttava valokuva. Teoksessa Halkola, U., Mannermaa, L., Koffert, T. & Koulu, L. (toim.). Valokuvan terapeuttinen voima. Helsinki. Duodecim, 210-229.
- Savolainen, M. 2011. Voimauttava valokuva menetelmän nettisivut. <http://voimauttavavalokuva.net/menetelma.htm> (2.5.2011 ja 20.12.2011)
- Savolainen, M. 2012. Osittain nauhoitetut keskustelut pro gradu työn äärellä 26. ja 30.1.2012.
- Siitonen, J. 1999. Voimaantumisteorian perusteiden hahmottelua. Acta Universitatis Ouluensis, E 37. Oulu. Oulun yliopisto.
- Ulkuniemi, S. 2005. Valotetut elämät. Perhevalokuvan lajityyppiä pohtivat tilateokset dialogissa katsojien kanssa. Acta Universitatis Lapponiensis 80. Rovaniemi. Lapin yliopisto.
- Webster, F. 2002. Theories of the Information Society. 2nd Edition. New York. Routledge.